

Superconcentratie bij kinderen. Hoe kan dat !?!

Hoopvol gestemd pak ik de auto in voor een streekmarkt, waar ik voor Kexpo sta. De stiften, potloden en rollen papier vinden hun plek. De vorige keer was ik verbaasd om te zien hoeveel kinderen er rond liepen. Zou dat dit keer weer zo zijn?

Het weer zit mee en mondjes maat komen de eerste kinderen aan de kraam. Eén doet een workshop, de ander duikt met zijn vingers in de verf. Doordat het rustiger is, krijg ik de gelegenheid om wat meer het gesprek aan te gaan met ouders, opa's en oma's. Daarbij is wat het kind doet een eerste insteek. Soms schuif ik wat materiaal toe of ik stel een vraag. Maar bovenal gaan de kinderen aan de slag. Het kan zijn dat er dan een kind verdwijnt, in zijn werkstuk.

Zo ook deze keer. Een jongen met blond haar en een fijn gezichtje heeft de stiften gevonden. Ik zie het gebeuren, zoals je de zon kunt zien doorbreken vanachter de wolken. Totaal geen angst voor het witte vel laat hij zien. Hij weet precies welke stiften hij wil hebben. De kleur pakt hij op gevoel. Waar hij de lijn op papier zet is een bewuste keus. Zijn ouders staan om hem heen en genieten zichtbaar van hoe de jongen werkt. Er wordt nauwelijks gesproken. Mijn hart maakt wilde sprongen en een brede lach danst over mijn gezicht. Zal ik ze al aanspreken of nog even genieten van dit meesterlijke tafereel?

Als de vader me aankijkt, stap ik naar ze toe. "Hij verdwijnt gewoon in zijn tekening.", zeg ik. Met verbazing bekijk ik het werk van het kind. Fijne lijnen en heldere kleuren. Vijf jaar blijkt het mannetje te zijn. Dat zou ik, kijkend naar zijn motoriek, niet hebben gedacht. Zijn moeder vertelt dat hij gek is op tekenen. "Als je nog proefpersoon nodig hebt...", lacht zijn vader. Dat laat ik me geen twee keer zeggen. Ze laten contactgegevens achter. Het jongetje laat zich door dit alles niet van de wijs brengen en tekent alsof dat het enige is wat er op de wereld bestaat. Na nog een paar lijnen is hij tevreden. Blij stapte het jongetje van de bank en loopt op veertjes met zijn ouders én zijn tekening de markt over.

's Avonds als ik op de bank zit komen de beelden van de dag voorbij. Hoe kan het dat een kind zo in een flow komt voor nog geen half uur? Alle elementen waren aanwezig; focus, rust, diverse materialen, een over-all gevoel van veiligheid. Het enige wat ik heb gedaan is een platform geboden en dit moment in een lijst gestopt en geëxposeerd. Deze balans en zelfontplooiing gun ik alle kinderen, want dat het zo vanzelf gaat is een verrukkelijk wonder.